

1657 2. Beh. af Forstl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1658

Dieblis — synes mig — ikke kan have nogen fuldt begrundet Mening. Jeg kjender meget godt den Indvending, at det er nødvendigt at have en Mand, der kan skaffe — thi at forhandle med Vatikanet, som det ærede Medlem mente, det er der ikke Tale om — Tilladelse til at komme ind i Vatikanets Bibliothek for at faae Manuscripter og Bøger eller for at kopiere Malerier og Statuer i Kunstsamlingerne. Andet er der egentlig ikke Tale om; men det er nødvendigt at have en Mand, der kan skaffe de saakaldte permezzor, for at Kunstnerne kunne komme i Bibliotheket eller i Samlingerne. Det er ikke noget stort Arbejde; men jeg veed meget godt, hvilke Vanskeligheder Gesandten kan have paa Grund af det spændte Forhold som den høitærede Minister fremhævede, der eksisterede imellem Hoffet i Vatikanet og Hoffet i Quirinalet, ved at forene de to Virksomheder, for saa vidt som jeg nok tror, at det er rigtigt, at man ikke i Vatikanet vil modtage den samme Person, som er akkrediteret ved det italienske Hof. Derved er jo imidlertid ikke det Spørgsmaal afgjort, om ikke den Mand, som vi akkreditere som Minister hos det italienske Hof, tillige kunde være Konsul, og da som Konsul skaffe disse permezzor. En Konsul akkrediteres jo nemlig ingenlunde ved et Hof, men hans Stilling er en anden end Gesandstens, og jeg kan ikke tro, at det, at Konsulens Person falder sammen med Gesandstens Person skulde kunne være en Hindring, naar Gesandten blot ikke er akkrediteret begge Steder. — Jeg skal villig indrømme den ærede Udenrigsminister, at det at akkreditere Gesandten begge Steder vistnok er en Umulighed; men jeg kan ikke se, at det skulde være en Umulighed at akkreditere Gesandten tillige som Konsul, og da som Konsul lade ham udføre det samme, som vor Konsul i Rom tidligere har gjort. Det, at Gesandten tillige er akkrediteret som Konsul er ikke noget Ukjendt hos os. Det finder Sted med Hensyn til Ministerresidenterne i Washington, og det har tidligere fundet Sted med andre Ministre, f. Ex. med Ministeren i Hamborg og med Repræsentationen i Hansestæderne, saa det maatte vel kunne lade sig gjøre. — Den høitærede Minister har ikke udtalt sig om, hvorvidt det var muligt eller ikke, og saalænge der ikke foreligger bestemte Oplysninger i saa Henseende, forekommer det mig, at de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Alsborg (Eramp) ikke ramme Sagen endnu, thi vi vide ikke Noget om, hvorvidt det

ikke skulde være muligt at forene disse to Virksomheder hos den samme Mand. Det er vistnok ogsaa hensigtsmæssigt i det Mindste at vente med at give denne Tillægsbevilling af 4000 Kr. til Bordpenge til Gesandten i Rom, indtil hele dette Forhold er bragt i Orden; thi saa længe som Forholdet er svævende, og saalænge som det er uvist, dels om det er muligt at skaffe en saadan Forening tilveie, og dels om Gesandten er villig til at gaa ind paa en saadan Forening af de to Virksomheder, saalænge tror jeg, at det vil være rigtigt fra Rigsdagens Side ikke at bevilge Mere end Gesandstens Gage. Hvorvidt det nu maatte være muligt eller ikke, er Noget, som jeg antager, at den høitærede Minister senere, efterhaanden som Sagen skrider frem, vil se sig istand til at oplyse. — Derimod er der ikke Tvivl om, at Gesandten i Rom meget vel kan paatage sig haabe Gesandtskabets Forretninger og skaffe disse Udgangskort. Der er vist intet Menneske, der betviler, og jeg tror heller ikke, at den høitærede Minister vil benægte det, at Gesandten i Rom ikke har saa meget at bestille, at han jo let kan overtage alle Konsulatsforretningerne tillige, ligesaa godt som vor Repræsentant i Washington kan gjøre det. Forøvrigt erkjender jeg Betydningen af denne Post i Rom paa Grund af dens politiske Betydning, saaledes som det blev fremhævet af den høitærede Minister. Jeg skal ikke gjøre nogen Hemmelighed af, at jeg tror, at den høitærede Regjering for nogle Aar tilbage ikke har besat denne Post paa en saadan Maade, som vist var ønskeligt, idet en saadan mindre Post vistnok rigtigt burde besættes med en yngre ugift Mand, der begyndte at lære, og ikke med en gammel mere eller mindre udjænt Kavalleriofficer, som Tilfældet er nu. Men jeg bemærker det kun, fordi det ærede Medlem fra Alsborg (Eramp) ogsaa omtalte dette, idet han mente, at vi burde forhøje Lønningerne for at kunne skaffe bedre diplomatiske Kapaciteter tilveie. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret, jeg tror ikke, at der er nogen Bestræbelse i Udenrigsministeriet for at skaffe saadanne Kapaciteter tilveie, og navnlig med Hensyn til det her omtalte Tilfælde synes det egentlig ikke, at det har været Tjenestens Lørv, som har været ledende ved Ansættelsen af denne Mand. Jeg siger dette uden i mindste Maade at ville angribe deunne Mand's Dygtighed; jeg tror, at han i mange Henseender har meget gode Betingelser for at kunne være en dygtig Diplomat, ligesom jeg ogsaa tror, at hans per-